

זיועם זיועם

יול"ע מ"ק א"קרא קדושת" מורשת רבוה"ק
שבועת "רמות דוד" קרעששנק - קרית גת

פרישת ויגש תשפ"ב • גליון מ"א

ד"ר מ"ק מ"ק מ"ק
אדמו"ר של י"ט"א

זיועם זיועם

דברי אוקים חיים מ"ק אדמו"ר
הקוד"ט ה"זעם ישראל" זיע"א

זיועם זיועם

**"זיועם אליו יהודה זיועם כי אדוני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה" (מד, יח)**

כ"ק אדמו"ר זיע"א הכ"מ ביאר הכתוב על פי דברי זקה"ק
מוהר"ם זיע"א עה"כ 'אנא ה' אני מבקש ממך רכוש"ע,
'הושיעה' תעזור לי, 'נא' שאוכל לבקש ממך ולהתפלל אליך,
זהו שפירש אדמו"ר 'זיועם' איתא דהגשה הוא מלשון
תפילה, 'אליו' קאי אליו יתברך שמו, 'יהודה' ירמוז ליהודי
המתפלל, דכל תפלתנו להקב"ה הוא, 'ידבר נא עבדך דבר
באזני אדוני' שנוכל לדבר ולהתפלל לפני הקב"ה.

ונראה לי לפרש כדאמר הרה"ק ר' שלמה מקרלין זיע"א
המופת הגדול ביותר הוא להחדיר אמונתו יתברך בלבבות
ישראל 'אריין צו שיסן א איד גאט אין הארץ', וזהו 'זיועם
אליו יהודה' כנ"ל, ואנו מבקשים מהקב"ה 'כי אדוני' 'שיס
אונז אריין גאט אין הארץ' תחדיר בנו אלוקותך, ואמונתך
תהיה תקועה בליבנו, דהרי גלוי וידוע לפניך שרצוננו
לעשות רצונך אלא מי מעכב שאור שכעיסה, וזהו כל
בקשתנו 'כי אדוני' כדאומרים בגילוי דעת בהתרת נדרים
ערב ר"ה 'כי רצוני ומאזי וכונתי לעבוד את בוראינו', דהכל
הוא מאתו יתברך שמו כדאיתא בגמרא (קידושין ל:) 'יצרו של
אדם מתגבר עליו בכל יום אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו',
לכן בקשתנו שטווח שתעורר אהבתך בליבנו להתפלל
וללמוד, ואז 'ואל יחר אפך בעבדך' כיוון שנהיה דבקים כך
ונעבדך בלבב שלם 'השבינו ה' אליך ונשובה', 'כי כמוך' כיוון
שאנו רוצים לידבק במידותיך, כדאי' 'הדבק במידותיו של
הקב"ה', ואז 'פרעה' מלשון פריעה והתגלות, דאז יהיה
התגלות כבוד שמים, ותגלה ותראה מלכותו בעולם.

לגאול את בני, האם משיח בן יוסף או
משיח בן דוד, וזהו שאמר יהודה ליוסף
'כי אדוני' כלומר אמת שאתה מלך
וצדקו שני חלומותיך אך הגאולה
העתידה כי תלויה דמשיח בן דוד הוא
יבוא ויגאלנו במהרה.

***

'זיועם אליו יהודה' הגשה מלשון
תפילה דתפילתנו לה' הוא,
'ידבר נא עבדך דבר באזני
אדוני' שירידה לנו הזכות לדבר
עוד פעם אל הקב"ה ולהתפלל
אליו, 'ואל יחר אפך בעבדך'
ושלא יהיה עלינו חרון אף מן
השמים על היווצר מחסרים
ומקצרים תמיד בעבודת ה'.

יהודה ויוסף חלקו אם בע"ת גדול מצדיק מעיקרו
או יאמר דהפלוגתא בין יהודה ליוסף
היה מיהו גדול במעלה צדיק מעיקרו או
בעל תשובה, דיהודה היה בחינת בעל
תשובה כאומרו 'צדקה ממני', ויוסף הוא
הצדיק יסוד עולם, וזהו שאמר יהודה
ליוסף הצדיק 'כי אדוני' שהוא גדול
במעלה כאח"ל (ברכת ל"ה:) במקום שבעלי
תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם
יכולים לעמוד.

***

**"זיועם אליו יהודה זיועם כי אדוני
ואל יחר אפך בעבדך" (מד, יח)**

כששורה רעים יסתיר עבודתו

ג"ל דהנה כאשר הצדיק רואה
שמתרגשים דינים, הרי הוא מסתיר את
עצמו בתכלית עד שלא יראו עליו שום
עבודה כלל, דאם יראה הס"מ וירגיש
שיש כאן עבודת ה' אזי יתלכש עליו
בכל כוחו לכטלו כדי שלא יכטל הדינים
ע"י עבודתו, וזהו 'זיועם אליו יהודה' כיוון
שראה שעת צרה היא ליעקב והתגברות
הדינים ח"ו 'זיועם כי אדוני' שכל
האדנות ועבודת ה' החביא והסתיר בו
כתוכו שלא יראו עליו שום עבודה כלל.

***

בכל צרה יתלה הסרחון בו

או יאמר 'זיועם כי אדוני' דכשה"ו
הוי עת צרה, יאמר 'כי אדני' יתלה
הסרחון בו שעונותיו גרמו לצרה ולא
יתלה באחרים ח"ו, דכן צדיק להתנהג
העובר ה' על כל צרה שלא תבוא יתלה
הסרחון בו בעצמו.

***

יהודה ויוסף חלקו ממי ייצא המשיח

עוד יתבאר הכתוב 'זיועם אליו יהודה'
דהפלוגתא בין יהודה ליוסף הצדיק היה
על הגאולה העתידה ממי ייצא המשיח

שידור"ק מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לאהרן שוה"ט ליל שבת קודש

"כה אמר בנך יוסף שמני אלוקים לארון לכל מצרים" (מד,ט)

הוה עובדא בהרה"ק ר' מנדל'ע ליסקער זיע"א שבא לשבות בצל רבו הרה"ק ר' וועלוולע מז'באריז' זיע"א ובנו הקטן ה"ה זקה"ק ר' נפתלי מראפשיץ זיע"א חפץ גם כן לנסוע עם אביו, אבל אביו לא אבה לקחתו עימו, כיון שלהרה"ק מז'באריז' היה דרך מיוחדת בעבודת ה' והיה ידא שבנו הקטן שלא ישיג בגדלות דרכו בעבודת ה' יעשה שחוק, אבל בנו לא הירפה ולבסוף נענה ונסעו שניהם יחדיו לשבת פר' דברים, בהגיע כעת השוה"ט דרכו של הרה"ק מז'באריז' שהיה לו מלמד והיה פתח מסודרת והיה שואל את הרה"ק על סדר הא"ב "וואס איז דאס", והיה הרה"ק אומר אל"ף וכו' עד גמירא וזה היה כל התורה, ובראות הרה"ק מראפשיץ כן שחק מאוד, ואביו הרה"ק ר' מנדל'ע צוכט בו שיפסיק מלשחוק אבל זה לא עזר, כן היה בצפרא דשבתא כבר למד הא"ב עם נקודות, בסעודה שלישית פתח הרה"ק מז'באריז' ואמר 'אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל' יש צדיק שמקבל עומ"ש הוא מקבלו על עצמו, ויש צדיק המקבל עומ"ש מרגישים זאת כל הסוככים, ויש שמרגישים כל בני העיר, ויש שמרגישים כל המדינה, ויש שמרגישים כל העולם, 'אלה הדברים אשר דבר משה' היה 'אל כל ישראל' היינו דכל עם ישראל הרגישו זאת.

זקה"ק הר"ר מרדכי מנדבורנא זיע"א ביאר עפי"ז הכתוב 'כי גדול מרדכי בבית המלך' דמרדכי הצדיק היה גדול כל כך, 'ושמעו' ר"ת עול מלכות שמים, דכשקיבל על עצמו עול מלכות שמים 'הולך בכל המדינות' היו מרגישים זאת בכל העולם.

איתא מהרה"ק מרוז'ין זיע"א 'כה אמר' היא השכינה הקדושה הנקראת 'כה' (תה"ק ח"ג גרסא) דהשכינה אומרת 'בנך יוסף שמני אלוקים לארון לכל מצרים' דעל ידי שמלך יוסף במצרים נתפרסם אלוקותו ואדונתו יתברך במצרים.

ונראה לי לפרש הכתוב על פי כל האמור 'כה אמר' היא השכינה הקדושה כנ"ל, 'בנך יוסף שמני אלוקים' היינו דכשיוסף הצדיק שם על עצמו אלוקים היינו שקיבל עומ"ש, אז 'לארון לכל' כל העולם הרגישו זאת, ואפילו 'מצרים' שהיה מקור הטומאה והקליפות ג"כ הרגישו זאת.

המשך העובדא דלעיל היה שבמוצש"ק נכנס הרה"ק מליסקא אל רבו לפרידת שלום ולא לקח עימו את בנו, שאלו הרה"ק מז'באריז' 'היכן בנך נפתלי', הוא התחמק עם איזה תירוץ, אמר לו הרה"ק לך וקרא לנער, כשנכנס הרה"ק מראפשיץ אמר לו הרה"ק מז'באריז' 'אני אמרתי תורה, ואתה צחקת, ואיך צכט לך ואני מבקש את סליחתך', הרה"ק מראפשיץ שניחן בכקחות מיוחדת השיב לו 'הרבי אמר תורה, ואני צחקתי, ואני צכט לי ואיני מוחל לכם', הפציר בו הרה"ק עד שהסכים למחול לו בעד שיבטיח לו כמה ברכות.

(שוה"ט ויגש ליל שבת קודש)

יכול לעמוד אני מקנא בך, הכחוד התרגש מאוד מדיבורים אלו וכמוכן שהוא כבר לא נישא לאותה בת ניכר.

אבל האדם שמצליח להתגבר על יצרו ולעמוד בנסיון שלא יקח את ה'קודיט' לעצמו, אלא יידע נאמנה שהכל הוא ברוב רחמיו וחסדיו של הקב"ה, וזה דבר קשה מאוד, דאדם שמתגבר על יצרו, יצרו כוער כאש והוא יורה אש בחורה ומתגבר על יצרו, או שעושה איזה מעשה טוב, הוא מרגיש טוב בעצמו שהוא הצליח להתגבר על יצרו והוא היה גיבור, או שהוא עשה נחת רוח להקב"ה על ידי מעשה טוב, צריך לדעת שהאדם אינו יכול כלום כדאיזא בגמרא (קדושין ב) 'יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לה', ואנו מבקשים בכל יום 'ואל תביאני... ולא לידי נסיון', דהכל הוא מרוב רחמיו וחסדיו של הקב"ה עלינו, וצריכים בכל יום לעשות חשבון הנפש על כל המעשים טובים שעשו, וכל היצר הרע'ם שהתגברו ולהודות לה' שאנו יהודים חרדים לדבר ה' ומקיימים רצונו ולא להתפאר בעצמו כלל.

דוד המלך עליו השלום שאמר (תהלים קט, כב) 'ולכי חלל בקרבי' כדאיזא בפרק א' ב'תניא' שדוד המלך הרגו ליצרו הרע, והיה בטוח שמעתה לא יהיה ליצר הרע שום שליטה עלי, וביקש מה' 'בחנני ה' ונסני' (תהלים סו, ב) שהקב"ה ינסה אותו וכוודאי ישיעמוד בנסיון, ועם כל זה העמידו הקב"ה בנסיון ונכשל רואים מזה שלא יעזור לאדם שום פעולה ושום דבר כשכיל לעמוד נגד יצרו הרע רק הכל מאתו ית, א"כ מה לו לאדם להחזיק טיבותא לעצמו שהוא הצליח לעמוד נגד היצר ולקיים מצוות ומעש"ט, אלא יודה לה' על שהצליח בכך.

איתא בגמ' קידושין דף פא. כמה עובדות באנשים גדולים שבשעת נסיון לא יכלו לעמוד נגד היצה"ר אלמלא הקב"ה עוזרם 'נורא ביה עמרם' וכו', אחד מהעובדות מוכח על רבי מאיר, מי לנו גדול כר' מאיר 'שהקב"ה משתבח ביה בכל יומא', איתא שם בגמ' 'דבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה' דאמר שהרוצח באמת להתגבר על יצרו בקל יוכל להתגבר עליו, והעמידו לו נסיון מן השמים והוא הלך לחטוא, ולא שבא לו נסיון תחת ידו ורצה לחטוא, אלא שמסר נפשו במסירות נפש ככדי לחטוא, ובעבירה חמורה לא בעבירה קלה, או בגמרא 'כי מטא פלגא מצרא שבקיה' כשכא לאמצע החבל עזב אותו היצה"ר ובטל רצונו מלחטוא, 'אמר (היצה"ר) אי לאו דקא מכרזי ברקיעא הזהרו ברבי מאיר ותורתו, שויתיה לרמך תרתי מעי'.

♦ ג'לה סודו אל עבדיו הנביאים
ברכתו של הרבי
שמרמששת בימים אליו
...♦

ערימות של קרטונים נישאים זה על גבי זה, על אחד מקושקש בלורד שחור 'בגדים', ועל משנהו 'משחקים', ועל עוד אחד 'כלים - שביר', וכן הלאה. 'אין לי כבר כוח' אומרת רעייתי בנשימה כבידה, 'עוד פעם לעבור דירה, מתי הסאגה הזאת תיפסק כבר סוף סוף אחת ולתמיד?'

במקום להגיב אני שומר על שתיקה. אני מבין לליבה גם לי כבר נמאס להחליף דירה בכל תקופה, עד שמסדרים את כל הדברים בדירה, עד שמוצאים

המשך מעמוד ב'

מקשה הר"ק ר' מנחם מענדל מוויטעפסק זיע"א האידן יכול להיות על ר' מאיר הגדול הוה מתלוצץ בעוברי עבירה שהלך למסור נפשו לחטא כה גדול.

ומתריץ ר' מאיר ידוע הוה ידע שצריך סיעתא דשמיא להתגבר על היצה"ר אבל הוה כטוח שגם לאדם יש חלק בכך, וזה שהוא הגיע למדרגות נשגבות הוה שולט ביצרו חלק גדול בכך זהו מכוח עבודתו שהוא עבד על עצמו למען קוב"ה, ולכן היה מתלוצץ בעוברי עבירה שכרצונם יכולים להתגבר על יצרם, אבל כשעמד על החבל מעל הנהר והשטן שבקיה וכתל תאוותו, נפל בו ההכרה שהאדם הוא אפס מאופס ולא שווה שום דבר ואין לו שום עצה ותכונה נגד היצה"ר, אלא הכל מאתו ית' ואלמלא הקב"ה עוזרו באמת לא היה יכול לו כשום אופן כאיזה מדרגה שרק יהיה אפילו בן אדם כר' מאיר, ואז הרים ידיו ואמר 'רבש"ע אני כלום הכל ממך'.

וזהו מה שצריך כל יהודי לדעת, להודות לה' על כך שאנו מקיימים רצונו ית' ואנו לומדים ומתפללים ועובדים את ה' הכל הוא חסד ה' בלבד, ובפטר כדור שפל של היום, שהיצה"ר רודף אחר כל אחד, והוא נכנס לכיס הקטן ביותר ויכול להוריד את האדם לדיטא התחתונה רח"ל, היצה"ר מתקטן מיום ליום אבל המוח שלו גדול, פעם הפלאפון היה מכשיר גדול ומגושם, היום הוא כזה קטן ונכנס לכל כיס אבל המוח שלו גדול ומגיע לכל מקום רח"ל.

וזהו אפש"ל כדרך צחות דאי' בגמרא (פסכה נב) 'צדיקים נדמה להם כהר' הצדיקים יש להם את הפלאפונים הישנים הגדולים והכשרים זהו נדמה להם כהר, אבל 'רשעים נדמה להם כחוט השערה' הרשעים שיש להם את הפלאפונים המתקדמים שאינם כשרים הם קטנים כחוט השערה ונכנס לכל כיס, אבל עם הטכנולוגיה שלו כל היצה"ר והטומאה נמצא בו רח"ל.

שהקב"ה יעזור שנזכה להתגבר על היצה"ר, הרחמן הוא יצילנו מהיצר הרע, ונזכה כולנו לעבוד את ה' ולעשות נחת רוח להקב"ה, הקב"ה מבקש אותנו כ"כ רק צריך לתת נקישה קלה על הדלת והיא נפתחת.

(שיח"ק בדרך יציאה מהשוה"ט פרישת ריגש)

מקום מסודר לכל חפץ, עד שמסתגלים איך שהוא לדירה, שוב אנו מוצאים את עצמינו אורזים את הדירה על כל תכולתה אל היעד הבא - עד מתי???

♦♦♦

אני נישאתי בשטומ"צ בשנת תשנ"ז. שכרנו דירה בקרית עקרון ברחובות מקום מגוריהם של הורי רעייתי. כמו כל זוג כעבור תקופה מנישואינו היינו צריכים דירה אחרת, כך מצאנו את עצמינו יושבים כל יום ומעיינים בעתונים ובמקומונים בחיפוש אחר דירה להשכרה, לאחר זמן מה מצאנו דירה הנראית מתאימה לנו ועברנו להתגורר בה.

לאחר תקופה שוב היינו צריכים לעבור דירה, שוב מצאנו את עצמינו אורזים את כל תכולת הדירה לקרטונים ועוברים דירה.

כך היה משך שנים רבות עברנו מדירה לדירה. היה לנו מאד קשה עם זה, בכל פעם לארוז את כל תכולת הדירה, והמעבר עצמו, חודשים עד שמסדרים את כל הקרטונים, ועד שמוצאים את המקום המתאים לכל דבר, ועד שכבר מסתגלים לדירה שוב אנו מוצאים את עצמינו אורזים קרטונים ועוברים לדירה אחרת.

'עד מתי?' שאלנו, 'עד מתי נצטרך להתגלגל שוב ושוב מדירה לדירה, מתי נזכה כבר להתיישב בדירה פרטית משלנו לאורך ימים ולשים קץ לכל הגלגולים?', אבל תשובה לשאלה אף פעם לא היה לנו.

ח"י דירות עברנו בהתגוללותינו בין הדירות השכורות הרבות, ולא ראינו באופק את הקץ והחידולן לגלגול הדירות השכורות.

היה זה בשנת תש"ע אחייני משה ועקינין הי"ו לקח אותי לראשונה להיכנס אל הקודש פנימה אל האדמו"ר זיע"א.

נכנסנו אני ורעייתי. האדמו"ר קיבל אותנו במאור פנים ובחיוך מיוחד, אני נזכר כעת ועולה לי אל מול עיני המחזה בעת היכנסי בפעם הראשונה אל האדמו"ר אני מקבל צמרמורת בכל הגוף, זה עומד מול עיני כאילו כל זה התרחש אמש.

בין הדברים אני מפנה שאלה אל האדמו"ר 'האדמו"ר מתי יהיה לי בית?'

'מה אני נביא?!' השיב לי האדמו"ר בחיוך.

דממה שררה בחדר למשך דקות ספורות, כשלתע פותח האדמו"ר ואומר לי - 'תמשיך בעבודתך שאתה עובד כעת, אם כי בעוד כמה שנים תשתנה עבודתך', עבדתי באותה עת בשיפוצים, לאחמ"כ רציתי לעבוד כנהג אוטובוס והייתי צריך לערוך מבחן תיאוריה שנשלתי בה פעמיים, עד שלפני הפעם השלישית הלכתי לקבל את ברכתו של האדמו"ר ואכן עברתי אז את המבחן, והתחלתי לעבוד כנהג אוטובוס.

האדמו"ר המשיך בדבריו ואומר לי - 'רעייתך תתחיל בעוד שבועיים לעבוד ברמלה, כשרעייתי יושבת שם

ותמנה לגמרי ולא מבינה על מה האדמו"ר מדבר, 'איך עבודה ברמלה???' היא מהרהרת בעצמה. אבל דבר מדבריו לא נפל ולאחר שבועיים היא קיבלה הצעת עבודה ברמלה והחלה לעבוד שם.

האדמו"ר ממשיך ואומר - 'הבית שאתה חושב עליו לעבור לגור שם...', ואני נתקף בהלם לא אמרתי מילה לאדמו"ר איך הוא יודע לאיזו דירה אני חושב לעבור, אבל האדמו"ר לא נתן לי אלא שבריר שניה בכדי לחשוב מכיון שהוא המשיך דיבורו ואומר - 'הבית שאתה חושב עליו לעבור לגור שם, אכן תעבור אליו ואתה תתגורר בדירה 10 שנים אולי קצת יותר, ולאחר מכן אתה תקנה את הדירה שאתה חולם עליה'.

האדמו"ר בירך אותנו ויצאנו פעורי פה, לא ידענו שיש דבר כזה בעולם הזה, אני יכול לשבת אצל בן אדם שהוא מספר לי דברים על עצמי כשאין לו שום דרך להגיע למידע הזה.

'נחיה ונראה' אמרנו לעצמינו, בוא נראה איך יתקיימו דברי האדמו"ר. תמיהות רבות היו לי 'איך יודע האדמו"ר שאני יגור בדירה הבאה 10 שנים? וביותר איך בעוד עשר שנים אני יקנה את הדירה שאני חולם עליה, בכדי שאני יקנה את הדירה שאני חולם עליה צריך המון כסף שאין לי, אבל איך אמרנו 'נחיה ונראה'.

בראשונה ראינו כאמור איך שדבריו התקיימו בענין עבודתה של רעייתי. לאחר תקופה אכן סגרנו על דירה ועברנו אליה לגור בשכירות, לאחר כמה שנים קיבלנו זכאות מעמידר לרכוש את הדירה במחיר אפסי וקניתי את הדירה.

12 שנה אני מתגורר בדירה. האדמו"ר אמר '10 שנים אולי קצת יותר', וכעת ממש בשנת תשפ"ב הסתיימו השנים שקבע האדמו"ר.

כמובן שואלים כולם איך זכיתי לדירה שאני חולם עליה כפי שהגדיר אותה האדמו"ר? ובכן כעת נפטרה חמותי בשיבה טובה שהתגוררה אף היא בקרית עקרון כאמור. אני מכרתי את הדירה שלי שרכשתי מעמידר במחיר פי כמה וכמה ממה ששילמתי עליה, ובכסף הזה רכשתי את הדירה הענקית והמפוארת של חמותי המשתרע על פני שטח עצום של דונם שלם, כשהשווי האמיתי של הדירה הוא לכל הפחות פי חמש ממה שאני משלם עליה.

מכיון ש'אין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין' אני חושף אל כל הפרטים המחירים וכו' מכיון שאני כעת באמצע תהליך הרכישה, אבל משאסיים את תהליך הרכישה והמעבר לדירה אשלים בעז"ה את הפרטים.

לא יאומן איך שדברי האדמו"ר התקיימו במלואם מילה במילה.

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ר' מאיר שלום מקאלשין זיע"א

♦ י" טבת תרס"ג ♦

זיכרון הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

תולדותיו: הרה"ק רבי מאיר שלום נולד בשנת תר"י לאביו הרה"ק רבי יהושע אשר מפאריסוב - בנו בכורו של היהודי הקדוש מפרשיסחא זי"ע. ולאמו הרבנית בת הרה"ק רבי מרדכי מזעליהוב. בן רבי שמואל - חתן החוזה מלובלין זי"ע. אשר נישאה לאביו בזיוו"ש. בילדותו למד תורה מפי אביו הקדוש, אולם כאשר מלאו לו י"ב שנה נסתלק אביו לבית עולמו. ועבר להתגורר בבית אחיו הגדול מאב - הרה"ק רבי יעקב צבי מפאריסוב.

בבית אחיו עלה ונתעלה הרבה במעלות התורה והידא, ובהגיעו לפרקו לקחו אחיו כחתן לבתו הצדקת. לאחר הנישואין הוסיף לשבת סמוך על שולחן אחיו, עולה מעלות רמות בתורה ובעבודה, וזיהו לתלמידו המובהק אשר לא מש מאולו. לאחר הסתלקות אחיו-חותנו הכתירוהו גדולי החסידים לרבי עליהם, ובשנה לאחר מכן נתקבל כאב"ד בק"ק נארוואלין, לשם עבר להתגורר. וכן שימש ברבנות בפאריסוב. בשנת תרנ"ד נתעטר בכתר רבנות העיר קאלשין, ושם ייסד את חצרו הקדושה, אשר הייתה לתל תלפיות שהכל פונים לשם. הנהיג את עדת החסידים לצד הנהגת העיר שאחזה דיתנה בידיו ברמה, ושמו הקדוש פרץ מאד כאיש מופת פלאי וכבעל רוח הקדוש גלוייה. דבריו הודפסו בספרו 'גדר שלום'.

בשנת תרס"ג החל לבקש את תלמידיו כי תפללו בעדו, וכן הזהיר את אנשיו הקרובים כי לא יניחוהו לנסוע מביתו בחודש טבת, ויהי מה, אולם מסבב הסיבות סיבב שיהא מוכרח לנסוע מעירו בחודש טבת דייקא. ותיכף בהגיעו לק"ק יוזעפאף ציווה לקרוא אליו את אנשי החברא קדישא, והוא באיתנו בתכלית הבריאות. למחרת היום, בעשרה בטבת תרס"ג נסתלק לבית עולמו בפתע פתאום. ושם מנוחתו כבוד.

הגיוס הקשה והמפרך שנכפה עליו שלא בטובתו ובמר ליבו פתח את ליבו בפני רבינו בשעה ששוחח עימו ושאל: "הן אמרו חז"ל כי יסודין ממרקיין את עוונות האדם. ואכן בשלמא יסודים הבאים על אדם ע"י בחירה, שבהם בהם מרצונו, יובן כי ממרקים את עוונותיו וזכות הם לו. אך יסודים שאינם של בחירה, מפני מה הם באים?" כך שאל במרירות נפשו, והמתין למוצא פי הצדיק.

הרה"ק רבינו מעט, ונענה: "מעשה ביהודי שפנה ללמוד את מלאכת השחיטה, ואחר שלימדו עלה יפה והשיג את כל הלכותיה, עמד בבית המטבחים והחל להתלמד עצמו לשחוט כדת. כאשר ביקש בגמר לימודו לקבל הסמכה לשחיטה מן רב העיר, הלך עימו הרב יחד עם השו"ב אל בית המטבחים, ושם עמדו עליו בעת שחיטתו, לבחון את טיב מעשיו ולראות את מעשה ידיו. העמיד את החלף ושחט בעשרה בהמות, והוטבו מאד בעיני הרב והשו"ב. לאחר השחיטה נטל את סכיניו ובדקו היטב בדיקה נוספת, ואז הבחין כי ישנה פגימה כל דהיא - עליה לא עמד מקודם השחיטה, ועתה נמצאים כל הבהמות בספק טרפות.

אמנם הרב והשו"ב שעליו לא הבחינו בדבר, וכדרך עין חפז עליו יצרו וחלפה בליבו מחשבה להעלים את הדבר ולא לגלות זאת, שלא להיכשל במבחן שהינו עומד כעת. אולם לאחר רגע כמימרא נטל שוב את הסכין ובדקו בעיון יותר, ואז התיישבה דעתו כאשר נטח בבירור כי אך טעות הייתה לו בהרגשה, ובאמת אין כאן שום נדנד פגם כלשהוא".

כך סיפר הרה"ק לחייל השבור, בסיימו הפסיד: "השומע אתה את המעשה? עבוד מעשה מעין זה, של פגם במחשבה באמצעות בחירה, באים יסודים שאינם של בחירה, לכפר על אותו חטא שבהוה-אמינא במחשבה. הן אמת שסוף סוף לא פשע כלל, אך על אותה מחשבה סודרת שחלפה במוחו, באים עליו יסודין ומכפרים לו אותה".

למשמע הדברים סמקו פניו של החייל היהודי והחווירו חליפות, רטט אחו בידיו והוא קרא בהתרגשות גדולה: "מעיד אני כי כשם שהתורה היא אמת, כן דברי הרבי אמת! המעשה הזה גופא אידע עימי ממש, ומעתה אני מקבל עלי את הדין באהבה גמורה!"

דעתו של החייל-השוחט התיישבה עליו עם שומעו את דברי הרבי, ובאותו מעמד קיבל על עצמו כגדר וסייג, שלא לשמש עוד כשוחט לעולם, עקב כובד האזרחות שבדבר.

כבוד בימי אברכותו של הרה"ק רבי מאיר שלום מקאלשין, בעודו צעיר לימים, הופיעה רוח הקודש בבית מדרשו, והיו הבריות שחים אחריו בידאת כבוד כי איש אלוקים קדוש הוא.

בימי שבתו בקהילת נארוואלין, שם שימש כאב"ד, הוזמן פעם אל תחומי העיר גדר גדול של אנשי צבא, ודם איוו להם למושב את אותה העיר למשך ימים ממושכים. בין אנשי החיל הרבים שמנה הגדוד, היה אף יהודי שומר מצוות שנלקח לעבודת הצבא בעל כורחו, והוא נסע עם גדודו ממקום למקום ככל שנצטווה. בעת שהותם בעיר, מנצל היה היהודי את עיתות הפנאי שניתנו לחיילים, ובכל עת מצוא פונה היה אל בית מדרשו של הרה"ק, שם שקד על התורה ולמד בהתמדה יחד עם הלומדים. ניכר היה בו כי ירא שמים הוא וידע ספר, ובכל הנהגתו הקפיד על קלה כבחמורה.

ביום מן הימים, ויום חמישי בשבת היה, עבר הקול במחנה ונמסרה הפקודה לחיילים להתכונן למסע, כי ביום המחרת תחל הקבוצה לנוע לעבר יערם הבא, המרוחקת כמה ימי נסיעה מן העיר, שמע החייל היהודי את דבר הפקודה, ומיד עמד על המבוכה אשר נקרתה לפניו. הן מחר ערב שבת הוא, ועליו היה לטלטל עימו את מטלטליו במשך השבת כפקודת הצבא, אך בעוד את כלי הצבא שלו נאלץ הוא לטול עימו מדין פיקוח נפש, כי כן גידת המלכות, הרי שאת התפליין שעיומו אינו מחויב לטלטל. אולם מה יעשה מעתה, כאשר יסע מן העיר בלא התפליין, הרי לא יוכל להניח תפליין בכל התקופה הקרובה, שכן המקום אליו נוסעים אינו מקום יישוב יהודים.

בצר לו נכנס לחיוועץ ברבינו, ושטח את צדדי הספק, כאשר מזד גיסא שמא עליו לטלטל את התפליין ולחלל שבת אחת, בכדי שיוכל להניח תפליין ע"י כן ימים הרבה, או שמא שב ואל תעשה עדיף, ואסור לו לטול את התפליין, אחר ששמע רבינו את דבריו, הכריע כי עליו לקחת עימו את התפליין, ומשמים יסייעוהו שלא ייאלץ לחלל עליהם את השבת. נבון החייל מן התשובה, אך עשה כן.

ביום ו' קודם שקיעת החמה, עלה בירו באורח פלא לשכנע חייל נכרי אחד מגדודו לקחת עימו את תפלייו עברו במשך יום השבת, וכך ניצל מחילול שבת וזכה להניח תפליין כל אותם ימים. כעבור תקופה שוב נדמנה הפלוגה לעירו של רבינו, והחייל היהודי ניצל את שעת הכושר להיכנס ולהודות לדב על עצתו המועילה וברכתו שהתקיימה. שבו ומיוסר היה היהודי מן

<p>לעיוריו נשמת</p> <p>האשה הצרפנית מרת גיטל בת ר' שלמה לייב לקס ע"ה נפ' ח' טבת תשע"ד ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצח ע"י בניה ידידי הנכבדים הר"ר יעקב קאפל הר"ר הר"ר חיים הר"ר</p>	<p>נדבת</p> <p>ידידינו הנכבד הר"ר מרדכי לייב רוטמן הר"ר</p> <p>לדגל שמחת הנחת תפליין לבנו יקירו כמר יוסף ג"י</p> <p>יה"ד שיכח לזיות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה מתוך הרהבת ודעת והשפעת טובות בדעותיו ובנשמתו</p>	<p>לזכות</p> <p>הוד כ"ק מרן עט"ד אדמו"ר שליט"א</p> <p>לאורך ימים ושנים טובות מתוך בריות נפא ונהרא מעליא. ימים על ימי מלך תוסף שנתנו כמו דוד ודוד</p> <p>"משה ידבר והאלוקים יענו בקול" נתרם ע"י ידידי הנכבד הר"ר מאיר יצחק פרץ הר"ר</p>	<p>כוס תנחומין</p> <p>משגרים אנו לידידינו הנכבד הר"ר שמואל צבי אייזנבך הר"ר</p> <p>על כאבו הגדול בפטירת בתו הנערה חנה ע"ה</p> <p>אחר הזככתה ביסורים קשים במקום יזום אותם בתוך שאר אבל ציון וירושלים ולא תוסיף לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שור ושבר בבנולכם, ומוחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן</p>	<p>שהשמוחה במעונם</p> <p>ברכת מזל טוב שנורה בזה לידידינו הנכבדים הר"ר יוסף מצליח שליטא ק"ת ג' י"ז</p> <p>להגל הולדת נכדו למול"ט ...</p> <p>ה"ד חיים מצליח הר"ר יוסף קישעניץ - ק"ת ט' להגל הולדת בנו למול"ט ...</p> <p>ה"ד דוד משה זאב קניגסברג הר"ר ב"ר יצ"ר</p> <p>להגל הולדת בנו מאיר יוסף הלל ג"י למול"ט ...</p> <p>ה"ד שירון מכל יוצ"ח רוב נחת וקדושה, עם שמחת תמיד באהיליהם</p>	<p>לזכות</p> <p>אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה</p> <p>להצלחה בכל הענינים בדוחות ובגשמיות, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן</p> <p>זמנים לשב"ק אופק קרית גת:</p> <p>הדלקת נרות: 4:16 יצאת השבת: 5:17 זמן ר"ת: 5:50</p>
--	--	---	--	---	--